

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnium Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

Confessionis obligatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

vice perfici, sed iteratis vicibus perfecta est, validam esse. Similiter dicendum confitentem peccata Sacerdoti facultatem non habenti, satisfacere si eidem habenti postea facultatem eadem peccata in genere confiteatur: nam tali modo Confessarius venit in sufficientem cognitionem status peccantis. *Ib. n. 16. & 17.*

Confessionis obligatio.

61. Omnes fideles baptizati habentes peccata mortalia commissa post Baptismum, aut in ipsa susceptione Baptismi, tenentur confiteri. *Ib. punct. 4. n. 1.*

62. Pueri usus rationis compotes, habentes conscientiam peccati mortalis, & non tamen confitentes ante duodecimum annum, non sunt puniendi ea poena, qua puniuntur ceteri. *Ib. n. 2. & 3.*

63. Summus Pontifex etiam tenetur confiteri, non solum jure divino, verum etiam praeccepto Ecclesiastico; tenetur enim ex vi directiva, & ex honestate ad observantiam legum propria auctoritate constitutarum. *Ib. n. 4.*

64. Infideles aut Catechumeni non obligantur jure divino, vel Ecclesiastico ad confessionem sacramentalem: cum Ecclesia non exerceat iudicium, nisi in eos, qui prius per Baptismi januam ingressi sunt Ecclesiam. *Ib. n. 5.*

65. Fideles habentes peccata mortalia opere externo perpetrata, aut etiam habentes sola peccata interna commissa post Baptismum, tenentur ad illorum confessionem. Item probabiliter dubitans se mortaliter peccasse, tenetur fateri peccatum, de quo dubitat. *Ib. n. 6. & 7.*

66. Habens solum peccata venialia, non tenetur confiteri; debet tamen tempore Paschatis comparere coram proprio Parocho ad evitandum scandalum, & excommunicationem. *Ib. n. 8.*

67. Fideles tenentur peccata mortalia, commissa post Baptismum, confiteri non solum ex jure divino, verum etiam Ecclesiastico: nec potest Ecclesia cum aliquo dispensare, ut numquam confiteatur, vel ut non confiteatur in articulo mortis. *Ib. n. 9. & 11.*

68. Omnes fideles postquam ad annos discretionis pervenerunt, tenentur confiteri semel in anno; deinde quoties volunt sacramentum Eucharistiae sumere, si sint in peccato mor-

mortali: tertio, quoties existunt in articulo mortis, etiam si eodem anno confessi fuerint. *ib. n. 12.*

69. Hinc sequitur suscipientes periculosas navigationes teneri ad confessionem; sicut etiam tenentur milites instante prælio; & femina quæ primò paritura est, aut quæ aliàs peperit magno cum vitæ periculo: & infirmus graviter laborans, qui post confessionem peccavit mortaliter: & reus damnatus à iudice ad mortem; existit enim in probabili mortis periculo. *ib. n. 13. & seq.*

70. Si Ecclesia tempus confessionis non determinasset, facienda esset confessio ex præcepto divino, juxta prudentis viri iudicium. *ib. n. 17.*

71. Qui eodem anno, id est, ab uno Paschate ad sequens Pascha prætermittit confessionem & communionem, committit plura peccata, quia diverso tempore violat plura præcepta de re diversa. *ib. n. 18.*

72. Qui confitetur in Nativitate Domini, aut alio die, satisfacit præcepto annuæ confessionis. *ib. n. 20.*

73. Qui dubitat se non habiturum copiam Confessarii in articulo mortis, aut tempore constituto, tenetur confessionem præmittere. *ib. n. 21.*

74. Faciens confessionem informem, satisfacit præcepto confessionis: talis enim recipit sacramentum pœnitentiæ, quod licet sit informe, tamen validum est; secus dicendum de eo, qui non facit confessionem perfectam: talis enim non adimplet præceptum confessionis. Idem sentiendum de eo qui sua peccata confitetur, sed propria culpa non absolvitur. *ib. n. 22. & seq.*

75. Qui voluntariè non facit confessionem perfectam, subjicitur censuris, si quæ fortè latæ essent contra eos, qui confessionem prætermittunt; censetur enim contumax contra Ecclesiam. *ib. n. 25.*

76. Qui non est confessus anno præterito, tenetur hoc anno quamprimùm confiteri ex præcepto annuæ confessionis: annus enim non præfigitur ad finiendam, sed ad sollicitandam adimplerionem præcepti confessionis. *ib. n. 26.*

77. Qui non est confessus in periculo mortis, non tenetur quamprimùm confiteri, nisi periculum mortis adhuc perseveret. *ib. n. 28.*

78. Omittens uno anno confessionem, toties peccat, quoties non confitetur oblata opportunitate. Neque differens

confessionem anni præteriti usque ad præsentem, unica cõfessione utrique obligationi satisfacit. *ib. n. 30 & 31.*

79. Pœnitens non tenetur quamprimùm eodem anno confiteri peccata in confessione oblita, quorum recordatur post communionem. *ib. n. 32.*

80. Committens intra eundem annum aliquod peccatum mortale post confessionem tantummodò venialium, & communionem isto anno factam, tenetur illud statim confiteri, *ib. n. 33.*

81. Confessio facienda est Sacerdoti approbato ad excipiendas confessiones; neque potest parochus suis subditis prohibere, ne confiteantur huiusmodi Sacerdoti approbato, quia eo ipso quò talis Sacerdos, vel religiosus approbatus fuit ab Episcopo ad confessiones audiendas, censeatur data facultas parochianis, ut possint huiusmodi Sacerdoti peccata confiteri. Quare non potest parochus denegare Eucharistiam illi in Paschate, qui testatur se confessum Sacerdoti approbato. *ib. n. 34. & seqq.*

Causa excusantes à confessione.

82. Excusatur, qui non habet, nec habere potest copiam Confessarii: qui probabiliter timet revelationem peccati, aut aliud grave detrimentum, licet debeat ea peccata confiteri, quæ probabiliter non timet manifestanda. Excusatur prætereà is, qui non potest secreto confiteri, aut qui non potest nisi per interpretem, præciso mortis articulo. *ib. punct. ult. n. 1. & seq.*

83. Qui non potest aliter quàm per scripturam econfiteri, tenetur, quoties urget præceptum, si commodè & sine periculo confiteri potest per scripturam: secus dicendum si non possit sine gravi incommodo. Idem dicendum de eo qui habet lubricam memoriam: sic enim non tenetur cum gravi suo incommodo & periculo peccata scribere. *ib. n. 6. & 7.*

A D D I T I O.

In furto, & luxuria confitendum, an factum sit in loco sacro, vel cum re sacra: & si effusus sanguis, an in loco sacro. Quòd si quis occidit, addendum etiam fuisse patrem, fratrem, vel personam sacram; & si furatus, per vim etiam rapuisse,